

DOMÈNEC UMBERT

DOMÈNEC UMBERT

RAFA GIL

RAFA GIL

24 HORES EN LA VIDA DE 4 CANDIDATS

Quina campanya la d'aquell dia

Del 10 d'octubre al 27, els candidats de les diverses opcions polítiques viuen en estat de frenesí. No dormen ni mengen el que deuen i van deixant-se anys i quilos per la carretera. I en el pitjor dels casos, com Ramon Trias Fargas, la pell.

Miquel Alberola

Miquel Roca Junyent, 16-0.

El candidat de CiU per la circumscripció de Barcelona s'ha servit del pont aeri, que li ha de resultar tan entranyable com el menjador de sa casa, per volar a Madrid. La finalitat del viatge, iniciat durant les primeres hores del matí, és compartir vaixelles, cristalleria i cobrteria amb uns quants homes d'empresa que l'han instat en el Círculo de Empresarios, al carrer de Serrano Jover. Coincideix que ahir la borsa de Tòquio es va precipitar com en altres èpoques es precipitava el napalm, cosa que fa preveure afliccions i infusions.

Si no s'haguera desplaçat a Madrid, Roca hauria concedit entrevistes a les ràdios per telèfon, des de casa, de 8.00 a 9.00, moment en què, durant la campanya, acostuma a entrar al despatx del carrer de València. Demà tampoc continuarà la tradició, ja que ha de volar a París per entrevistar-se amb l'ex-president Giscard. Du, per tant, l'agenda a punt de rebentar. I l'agenda projecta el ritme de la vida. El candidat no fuma ni tasta l'alcohol, i manté que

DOMÈNEC UMBERT

Miquel Roca. Beu aigua i s'encamina cap a l'acte electoral.

si t'acostumes a menjar de forma minúscula, l'estómac es redueix a tal punt que pots funcionar amb poca cosa. Per norma, aquests dies dorm a casa, però completa el descans a l'avió, el cotxe i l'autobús.

La trentena de periodistes que fan el seguiment al candidat han estat citats a les 17.15 al Passeig de Gràcia, per tal de ser transportats a Reus, on Roca,

que hi acudirà des de l'aeroport, té prevista una roda de premsa i un míting. Mentre el cap de llista arriba a la capital del Baix Camp, a la seu del partit han previst un berenaret constituït per botifarres, coques de ceba i avellanes. La deferència aplaca la gana i la impaciència. I a les 20.20, amb tots aquests minuts de retard, Roca recalca en el lloc convingut.

Va vestit igual que apareix als cartells, aspecte que suggereix una major versemblança. Demana excuses i comença la conferència de premsa en una sala diminuta. Mentre explica les coses que li són preguntades, les arrugues del front li fan com quatre barres horitzontals, que se li pronuncien quan es mostra alarmat pels resultats de l'activitat borsària nipona. Ostenta un afaitat irreprotxable, i per damunt del llaç de la corbata de seda ensenya una papadeta. El contacte amb la premsa no supera els vint minuts, i aprofita per a saber quin gust tenia la coca i la botifarra. Beu aigua i s'encamina, a peu, a la sala on hi ha previst l'acte electoral, que comença a les 21.00.

A l'interior del teatre se l'aplaudeix amb suficiència, mentre sonen les notes musicals que identifiquen el partit. Mentre els oradors que el precedeixen en l'acte fan les seues al·locucions, Roca repassa el programa i improvisa quatre notes sobre les quals edificar el discurs. Arribat el moment, puja a la tarima. Té una aparença fresca i segura mentre fa les explicacions oportunes. Gesticula amb els índexs, fent-los avant, arrere, llançant-los cap a dalt i traçant circumferències. Accentua les síl·labes amb els punys i, mentre alça la planta dels peus i se sosté amb els talons, solta els deu dits cap a l'auditori, com un salpàs. En aquell instant, Miquel Força Junyent té el públic a la butxaca.

Després del míting el candidat retorna a Barcelona en el Peugeot 505 que l'ha dut a Reus. CiU ha previst un sopar a l'hotel Princesa Sofia, dins l'acte sectorial de sanitat. Roca presideix la sessió i arriba tard. El sopar comença a les 23.00 i el candidat s'inspira el parlament amb uns canelons de marisc freds i cornet de salmó a l'ou filat, amb un filet de garrí amb duquesses de pinyons i castanyes quebrades, tot saltejat amb aigua mineral i una miqueta de xampany. I se'l repensa amb bescuit gelat amb xocolata desfeta.

Els sanitaris se l'escolten amb atenció i adscripció. Els sanitaris i Roca. L'associació podia insinuar alguna classe de sarcasme. Mitja hora després d'inaugurar el dia següent, els convocats abandonaven l'hotel i a Miquel Roca només li quedaven uns minuts per estar-se amb els familiars, descansar unes hores i dormir a l'avió que el porta a París.

Narcís Serra, 17-O. A les 9.00 el ministre de Defensa i candidat del PSC per Barcelona, Narcís Serra, ja ha estat sotmès a diverses entrevistes per

les emissores de ràdio. Habitualment dorm sis hores, encara que intenta dormir-ne vuit, i no és estrany que haja anat al llit sense haver sopat. En la campanya del 86 va perdre cinc quilos. i ara creu que en reduirà entre tres i quatre. S'ajuda amb un complex vitamínic que conté unes quantes lletres de l'abecedari a fi de no afluixar en vigor. Té la senyora a Madrid i, com si fera la mili, només la veu durant els caps de setmana.

Després d'ocupar-se de les obligacions radiofòniques, Serra es dirigeix a la seu del partit, el carrer de Nicaragua, on dona instruccions i orientacions per a la campanya, organitza hor-

1.600 cadires ocupades per altres tants jubilats. No sé quants segles es contemplen i l'aplaudeixen emotivament, mentre al carrer espera una ambulància de la Creu Roja. Serra confessa que és l'acte en què millor es troba, es trau l'americana i, sense excessives floritures, fa vibrar els assistents.

Sobre les 13.30 torna al carrer de Nicaragua. Li fan un parell d'entrevistes i no deixa de treballar mentre dina, perfilant els detalls dels espots que preparen per a la televisió. A les 17.00 té una sessió de *tupperware*, una nova experiència electoral importada del socialisme nòrdic, que és una reunió celebrada en una casa particular entre una

«¿Vostè vol un clavell?». Narcís Serra, al Mercat de Sants.

raris i atén temes que corresponen al seu ministeri. A les 11.00 ha d'estar al mercat de Sants, però un embús en el trànsit el fa retardar-se mitja hora. Allà l'espera la caravana per repartir clavells i fer captacions de vot. La seua presència en el mercat provoca aldarulls notables entre la concurrència. El ministre va visitant les parades i preguntant: ¿vostè vol un clavell? L'ofertament en provoca de tots els colors. La peixatera Paqui es retira el guant de goma per saludar-lo i li fot cara de sípia. I li fa: ¿per què te n'has amunt a Madrid, Narcís, si a Catalunya estaves molt bé i a Madrid *no hay playa*? El seguí del candidat va darrere distribuint paperetes. «Prengui —diuen—, perquè el pugui votar a més de tocar-lo».

Serra, acabats els clavells, es dirigeix a les Cotxeres de Sants. A les 12.00 comença l'acte dels jubilats, un míting destinat (sobretot) a pensionistes. El cap de llista comparteix discurs amb Josep Borrell davant un auditori de

dotzena de veïns i el candidat, davant la presència de la televisió, i que rep el nom de les carmanyoles que es venen pel mateix procediment. Serra qualifica «molt útil» aquesta acció perquè permet la discussió. Són les 18.15 quan regressa a Nicaragua i fa una mica de telèfon.

Un quart d'hora després puja a l'autobús que l'ha de conduir a Reus. L'autocar va proveït de telèfon i refrigeri. I d'una trentena d'informadors. Durant el trajecte el ministre suporta tres entrevistes i beu coca-coles. No comparteix el vici del fum i no deixa de ser observat pels seus guardaespalles. A les 22.00 entra a la plaça del Castell de Reus. El míting és a la intempèrie i els militants locals tenen notícia que els *anarcos* pretenen rebentar l'acte. Com a conseqüència, el dispositiu de seguretat és notable, i els walki-talkis fan el seu paper.

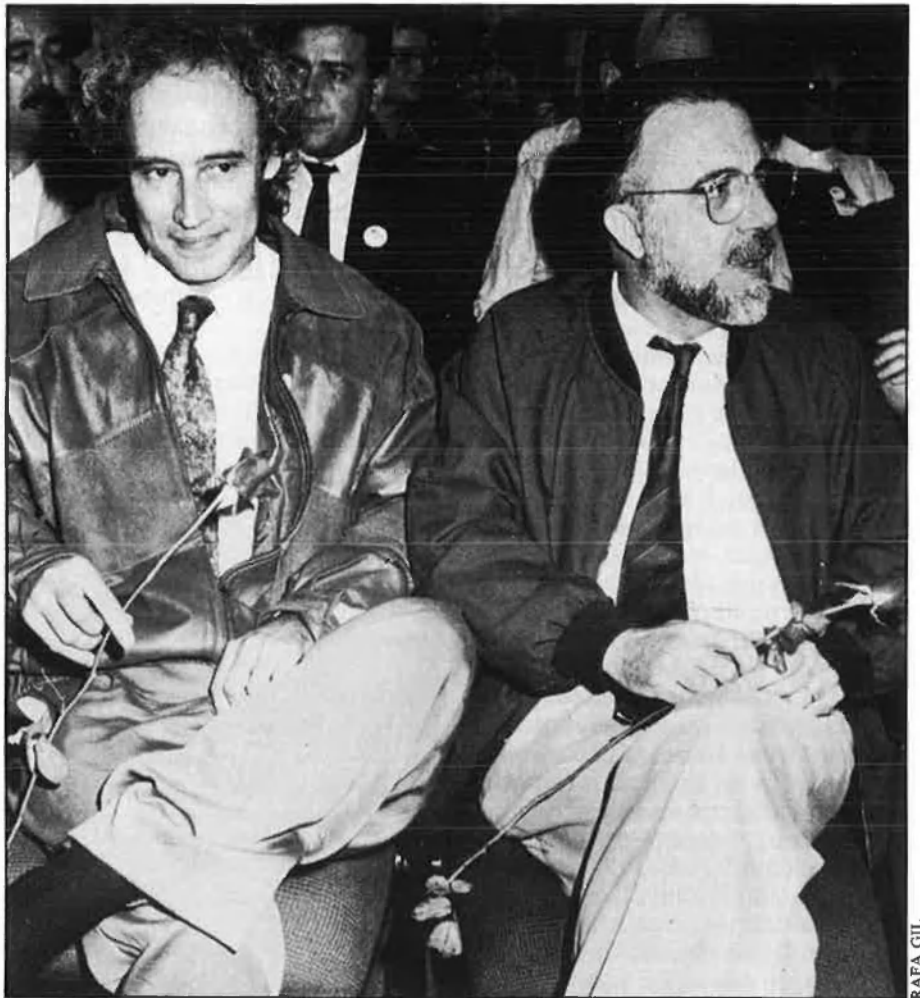
L'acte de Reus compta amb molts participants, i és per això que el candidat no fa ús de la paraula fins pas-

sades les 21.00. La plaça registra una entrada important, la qual es fa notar quan Serra comença el seu parlament i fa signes de victòria amb els dits. Marca la cadència del discurs amb les mans infladetes, ben sincronitzades amb els moviments del cap, i la trona de l'entaulat li amaga la panxa en progrés. El ministre explica el programa amb tranquil·litat i l'alarma llançada pels militants resulta ser una falsa alarma. A quarts de les 22.00 deixa el míting en clímax, saluda els assistents i posa el rumb cap a la Selva, on ha de continuar fent explicacions. Ara viatja en cotxe i té l'oportunitat de fer un intent de dormir. I si té sort, és molt probable que arribe a sopar, perquè per al ministre no toca *fagina* tots els dies. I demà l'espera idèntic.

Cebrià Ciscar, 19-O. L'exconseller Ciscar ha empalmat el dia. Després d'executar religiosament la completa agenda del dia anterior, el candidat del PSPV-PSOE per la circumscripció de València compareix, a l'hora de les bruixes, davant els seus correligionaris més joves en la discoteca Woody. Ciscar va amb caçadora i corbata, i té els cabells del color que té el cafè granissat després d'una potent absorció. A la sala de ball, entre la psiquedèlia, hi ha Joan Lerma, precedit d'un havà. Després dels discursos juvenils dels representats de les JJ.SS., Ciscar compon una proclama i s'intercala els dits de les mans, com figurant un llibre obert.

Té previst abandonar l'acte a les 0.30, però eixir de la discoteca li costa Déu i ajuda. És parat amb insistència i arriba a l'1.30 al Music Hall Rialto, on se celebra la inauguració de la temporada del Centre Dramàtic. Ciscar, durant el trajecte, ha canviat la caçadora per una americana i saluda els responsables. Retorna a la cultura, el seu ecosistema. Beu coca-cola i consumeix marlboros, alhora que comenta amb coneguts. Una hora més tard puja al Scorpio 2.O. i el xofer el porta a casa. S'imposa dormir.

L'endemà, que encara és avui, deixa el llit d'hora. A les 10.30 té una reunió amb els seus assessors, per tal de preparar una entrevista sobre aspectes econòmics. En el despatx de sa casa no caben més llibres ni més alfaros. El conciliàbul amb els assessors acaba a les 12.30 i el candidat es dirigeix als locals del mitjà que ha d'entrevistar-lo trenta minuts després. Acabada l'entrevista, Ciscar va a treballar a la seu del partit, al carrer d'Albacete. Dina simbòlicament i retorna a les seues ocu-

Cebrià Ciscar i Garcia Miralles.

pacions electorals fins a les 19.00. A la mitja hora hi ha la sectorial de Cultura, a l'hotel Meliá.

Ciscar, després de la intervenció del seu successor, Antoni Escarré, pren la paraula. Traspua elegància i modula la veu amb efectivitat, arribant a un to baix i suau, com si estiguera confiant secrets i infonent confiança. Es recolza amb gràcia sobre el púlpit, toca tots els temes i reclama el suport al seu projecte als intel·lectuals, artistes i creadors presents. Se sent còmode. Dites les coses que havien de dir-se, se serveix un canapè. El candidat va acompanyat de la seua dona, Teresa Blat, i efectua compliments entre els invitats, sense renunciar als marlboros i a la coca-cola.

A les 21.45 acompanya la seua dona a casa, s'enfunda la caçadora i arplega el president del PSPV-PSOE, Antoni Garcia Miralles. La destinació és Paterna, on s'ha planificat un míting per a les 22.00. Hi arriba deu minuts tard i saluda els seus afins. Es tira un caramel a la boca, que va embolicat amb la iconografia del puny i la rosa, i recorre al tabac. Ciscar s'ha

promès deixar de fumar després del 29-O. Aquesta promesa no està obligat a complir-la. Quan el candidat fa aparició en la sala, s'intensifica el volum de la banda sonora del PSOE i el públic pica de mans amb passió i ell aplaudeix els que l'aplaudeixen.

Arribat el seu torn, ascendeix a la tarima i adopta un to més enèrgic que el que havia fet servir unes hores abans. Té el somris perdurable mentre diu i l'expressió com de ceràmica. Posa en marxa les ondulacions vocals i fa les explicacions que ha de fer, repassant punt per punt el programa electoral. El candidat és molt gitano. El púlpit li oculta les mans i així s'evita no saber què fer-ne. Quan acaba l'acte, els assistents tornen a aclamar-lo; n'hi ha molts que volen, a més de votar-lo, tocar-lo. I li auguren un ministeri: «per fi tindrem un ministre valencià». Ell no contesta.

És retingut dilatadament a la porta. I en aquell moment, a les 23.00 llargues, es recorda que no ha sopat i es confabula amb Garcia Miralles, gastronòmicament. Ciscar, generalment, també va al llit sense haver sopat; com

a màxim, en fa un simulacre. No li queda cap quilo per perdre ni apel·la a les vitamines, perquè creu que ja va prou accelerat per a estimular-se amb alguna cosa més que coca-coles i marlboros. I com ja és norma, acaba empalmant els dies.

Pedro Agramunt, 21-0. El candidat del PP per València i ex-president de la Confederació Empresarial Valenciana, Pedro Agramunt, ha tingut el matí un poc tranquil, encara que no li ha quedat temps per a dinar. Agramunt troba a faltar un cap de setmana com els que tenia abans de dedicar-se a la política per tal de poder venjar-se. Per tal de recuperar-se. Abans de començar la campanya, el candidat va haver-se de recórrer totes les comarques de la circumscripció per la qual es presenta, amb motiu de preparar les activitats electorals.

El cap de llista ha perdut un parell de quilos en quinze dies i creu que en pesarà cinc menys quan acabe tot. Pren quatre cafès pel matí, pastilles *halls* per

a la gola, un compost vitamínic i aigua en abundància. I pensa desaparèixer en passar Tots Sants, durant deu dies. Durant la campanya, la seua dona l'ha acompanyat pràcticament en tots els desplaçaments, però no veu els fills més que deu minuts diaris.

A les 16.30 l'autobús està aparcat davant la seu del partit, en l'avinguda del Baró de Càrcer. I la militància activa, mentre espera el candidat, engalana els flancs de l'autocar amb la seua cara i la d'Aznar. A l'instant arriba Agramunt, acompanyat del seu assessor, Inaki Zaragüeta. El candidat dona instruccions i s'escapa amb Zaragüeta. S'incorporaran a l'eixida de la ciutat. L'objectiu del viatge és crear ambient i recaptar vots en la comarca de la Costera. A les 17.00, el candidat, l'assessor i un telèfon portàtil s'afegeixen a l'autobús. Agramunt torna a inspeccionar els acompanyants, repassant el material propagandístic amb molt de detall.

L'expedició arriba a les 18.00 a la Llosa de Ranes i Agramunt irromp en els casinos de la localitat. Es presenta

en les taules on es dirimeixen excepcionals partides de truc i reparteix tríptics i adhesius entre els contrincants. En la primera taula no li fan cas: no detenen el joc, com si amb ells no anara la cosa. Agramunt encaixa esportivament i no es deprimeix. Va vestit amb un jupetí blau i ensenya una corbata amb motius blaus i granes. Es recorre tots els racons del poble on hi ha gent reunida i va assistit per un cotxe dotat de megafonia que insisteix en la sintonia del grup popular.

Agramunt no deixa passar cap font pública sense arremullar-se la gola. S'acosta a un pastor i el seu ramat i li fa: «¿vol que li done un paper?» I el personatge retruca: com jo no he de pagar res, done'm els que vulga. Les senyores de la població fan extrems quan l'identifiquen, i exclamen: «¡l'm'ha donat la mà, xiques!» Són les 19.00 quan el candidat repeteix l'operació en Llanera. I 45 minuts després, Xàtiva. Agramunt recorre el lloc més transitat de la capital de la Costera: l'albereda de Jaume I. Fa proselitisme entre les cafeteries i les terrasses. L'autobús enfila cap a Moixent, i Zaragüeta reparteix pastissos entre els passatgers. Papa bona. A les 20.50 els habitants de Moixent ixen als balcons i trauen la cara per les finestres. Agramunt arriba en el moment que els feligresos ixen de missa. Es presenta i distribueix paperetes i programes.

L'autobús arriba a l'Alcúdia de Crespins a les 21.25 i el candidat fa una incursió breu. Els xiquets van desesperats pels adhesius i després se'ls canvien com a cromos. A cada poble que l'expedició ha visitat, van sumant-se militants, i l'autocar va pletòric. A les 21.50 l'autobús arriba a Canals, al col·legi Calixt III, que és on ha de ser el míting. En el pati escolar hi ha concentrades moltes persones i una orquestra toca un pas-doble. L'acte comença a les 22.40 i Agramunt, aplaudit amb eufòria, fa seua la paraula a les 23.00.

Fa ostensibles signes de victòria i està molt relaxat, causa tranquil·litat. Té la veu poderosa, com la d'un tenor, serena però afectada pels dies de campanya. Només gesticula amb el braç dret i l'altre el manté falcant en la trona. El discurs dura 20 minuts i després sona l'himne regional, cantat per Francisco. L'organització convida a l'assistència a degustar entrepans i ballar al ritme que toca el conjunt. I el candidat aprofita per a dormir en l'autobús, de retorn a València. A l'endemà ho té similar. □

Pedro Agramunt reparteix tríptics i adhesius als casinos de la Llosa de Ranes.